

Afhændelse af Bøndergods til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn ogsaa skulle indrømmes ved de Salg, der have fundet Sted i Medfør af Loven af 24de April 1860. om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelses, Seminariefondens og det benificerede Bøndergods. Som Betænkningen viser, har Udvalget været af den Mening, at der var Grund til at lade de omhandlede Begunstigelses komme til Anvendelse i de i Lovforslaget tilsigtede Tilfælde, og man har troet, at det vilde være hensigtsmæssigt ikke blot at indrømme disse Begunstigelses med Hensyn til de Salg, der allerede have fundet Sted, men ogsaa med Hensyn til de Salg, som ifølge Loven af 24de April 1860 herefter maatte finde Sted til Brugerne og de andre nævnte Personer. Denne Udvidelse vil ikke faae noget meget stort Omfang, thi den Frist, inden hvilken vedkommende Brugere og de andre Paagjældende efter Loven af 24de April 1860 ved deres Erklæring kunne vinde Afgang til at faae Eiendommen overdraget efter den af Taxationscommissionen fastsatte Betaling, er forlængst forbi, og der vil altsaa kun blive Spørgsmaal om to Tilfælde, nemlig de, som omhandles i §§ 10 og 12 i Loven af 24de April 1860. I § 10 siges der, at hvor en saadan Fæster eller Leier ikke har benyttet den indrømmede Frist, kan han dog efter Overeenskomst med vedkommende Bestyrelse faae Stedet overdraget paa de iøvrigt fastsatte Vilkaar, men for en Kjøbesum og en saadan Afbetaling, hvorom han kan blive enig med vedkommende Bestyrelse. Det andet Tilfælde er det, hvor et Sted, paa Grund af Fæsteledighed, skal sælges ved offentlig Auction, i hvilket Tilfælde Udvalget har antaget, at det, naar Stedet sælges til Børn eller Svigerbørn af den sidste Bruger, er billigt, at de omhandlede Begunstigelses ogsaa komme til Anvendelse, ligesom § 12 indeholder den Bestemmelse, at disse Personer med Hensyn til Afbetalingen ere berettigede til at nyde Gødt af den Fremgangsmaade, at $\frac{1}{3}$ af Kjøbesummen kan blive indstaaende hos dem paa Livstid efter Pante-forskrivning. Det er altsaa disse Tilføjninger til det indbragte Lovforslag, Udvalget har været enig i at foreslaae; men man har fremdeles anseet det for rigtigt udtrykkelig at fastsætte i

den eventuelle Lov, hvilke de Begunstigelses ere, der skulle tilkomme de Paagjældende, deels for at fjerne Tvivl, som mulig kunde opstaae paa samme Maade, hvorpaa der tidligere har været reist Tvivl, og deels for at bringe nogle af disse Bestemmelser i fuldstændig Samklang med enkelte Love, der ere udkomne senere end Loven af 24de April 1860. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg tillade mig at henvise til Betænkningen, der i det Væsentlige gjør Rede for, hvad der har bestemt Udvalget til at fremsætte sit Forslag.

Der er dernæst to Punkter, hvorpaa jeg endnu skal henlede det høie Things Opmærksomhed. Det ene er, at Udvalget ikke har troet, det kunde være tvivlsomt, at naar Loven af 4de Juli 1850 lader de Afgifter bortfalde, som indflyde i Statskassen, kan dette ikke gjælde saadanne Afgifter, der hidtil have tilfalde Embedsmanden, men nu indflyde i Statskassen paa Grund af, at Embedet er sat paa fast Gage. Det andet Punkt er, at man har troet det tilraadeligt i Lovforslaget at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at Begunstigelsesne ogsaa skulle komme til Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor en Bruger har faaet Afkomst til at faae Eiendommen overdragen til sig, men ved en Transport overdrager denne Afkomst eller Rettighed til Børn eller Svigerbørn, saa at Ejendommen bliver udfærdiget til dem. — I Henhold til, hvad der er udvillet i Betænkningen, og hvad jeg her har tilladt mig at anføre, er det Lovforslag affattet, som Udvalget har tilladt sig, at indstille til det høie Thing.

Indenrigsministeren: Jeg har allerede ved dette Forslags første Behandling udtalt, at jeg ikke fandt, at der var tilstrækkelig Grund til den Generensitet, som herved vises paa Statskassens Bekostning; men naar det ærede Thing finder, at der kan være Anledning dertil, og Finansministeriet ikke har noget derimod, kan der naturligvis fra mit Standpunkt ikke være nogen Betænkelighed i saa Henseende. Jeg finder derfor kun Anledning til at gjøre en enkelt Bemærkning ved det af Udvalget fremsatte Forslag, nemlig med Hensyn til Slutningen, hvor det hedder: „De i denne Lov omhandlede Begunstigelses gjælde